

Pel davant i pel darrere.

Un relat de: [Persona](#)

Rere els ulls d'un vell,
amb sort observa l'infant.

Soprès de tot el que li està
passant.

El temps és una de les dimensions
que en el verb ens cristal·litzen.

Paraules, llençades com pedres
sobre les aigües.

Rebotint a la superfície,
fins a tocar fons.

En perdre l'empenta inicial.

El final, esdevé sempre un principi.